

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA USTRONŃ**

z dnia 2026 r.

w sprawie skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ustroniu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. 2026, poz. 662), oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. 2025r., poz. 1691 ze zm.)

**Rada Miasta UstronŃ
uchwala, co następuje:**

§ 1.

Skargę Pana A.L., wniesioną w dniu 11 maja 2026 r., na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ustroniu, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, uznaje się w całości za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta UstronŃ do powiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi wraz z doręczeniem odpisu uchwały z uzasadnieniem.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 15 maja 2026 r., do Rady Miasta Ustroń wpłynęła skarga Pana A.L., przekazana według właściwości przez Burmistrza Miasta Ustroń na Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej dotycząca w szczególności *wykorzystania zgłoszenia o charakterze konfliktu sąsiedzkiego jako podstawy do ingerencji w sytuację osoby wymagającej ingerencji, nierzetelne i wybiórcze ustalenie stanu faktycznego oraz pominięcie istotnych okoliczności przedstawianych podczas wywiadów środowiskowych.*

Zgodnie z art. 227 kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Tym samym przepis art. 227 k.p.a. zawiera przykładowe wyliczenie okoliczności, które mogą być przedmiotem skargi. Podkreślić należy, iż uregulowanie to należy rozpatrywać w kontekście art. 221 § 1 i 2 k.p.a., który określa krąg ich adresatów. Przedmiotem skargi może być zatem każda negatywna ocena działalności podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa lub innego podmiotu, np. organizacji społecznej, któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej, oraz ich pracowników i funkcjonariuszy (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 2 listopada 2023 r., sygn. akt II SAB/GI 107/23). Jak wskazał NSA w Wyroku z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt II OSK 2821/21 Ustawodawca nie ograniczył przedmiotu skargi, a osoba wnosząca skargę powinna wskazać jedynie przedmiot swojego niezadowolenia i podmiot, który jest powołany do wykonywania zadań państwa lub inny podmiot, np. organizację społeczną, któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej, oraz ich pracowników i funkcjonariuszy. Zgodnie zaś z art. 229 kpa, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, jest rada gminy. Zatem w myśl art. 229 pkt 3 kpa organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierownika jednostki organizacyjnej – MOPS jest Rada Miasta Ustroń. Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, rada gminy rozpatruje wnioski oraz petycje składane przez obywateli w tym celu powołuje komisję skarg wniosków i petycji. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 9 czerwca 2026 r., po przedłużeniu terminu rozpoznania skargi do dnia 30 czerwca 2026 r. Uchwałą Rady Miasta Ustroń nr XXXVII/367/2026 z dnia 28 maja 2026 r., odbyła posiedzenie, na którym zapoznała się z treścią w/w skargi i wyjaśnieniami Dyrektora MOPS. Dyrektor MOPS przedłożył niezwykle szczegółowe, obszernie oraz spójne wyjaśnienia, poparte chronologicznym zestawieniem faktów oraz dokumentacją rzetelnie odzwierciedlającą przebieg podjętych działań. Po wnikliwej analizie zebranego materiału dowodowego oraz argumentów przedstawionych przez Dyrektora MOPS, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała podniesione w skardze zarzuty za całkowicie bezzasadne.

Z obszernych wyjaśnień Dyrektora MOPS wynika, iż podstawą podjęcia działań przez pracowników socjalnych było pisemne zgłoszenie, z treści którego wynikało bezpośrednie, realne zagrożenie dla dóbr chronionych prawem, tj. bezpieczeństwo i zdrowie osoby nieporadnej. W sferze zadań z zakresu pomocy społecznej oraz przeciwdziałania przemocy, sygnały o zagrożeniu życia lub zdrowia traktowane są jako zgłoszenia alarmowe. Jak słusznie wykazał Dyrektor MOPS w swoich wyjaśnieniach, brak reakcji i weryfikacji takiego sygnału stanowiłoby niedopełnienie ustawowych obowiązków nałożonych na MOPS m.in. przez przepisy ustawy o pomocy społecznej oraz przepisy ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Dyrektor MOPS działał zatem w granicach i na podstawie przepisów prawa, realizując nadrzędną zasadę ochrony dóbr wyższych.

Ustosunkowując się do podnoszonego przez Skarżącego zarzutu, jakoby MOPS w toku podjętych czynności całkowicie pominął bądź zignorował istotne okoliczności i fakty przez niego przedstawiane, Komisja uznała ten zarzut za całkowicie bezpodstawny.

Z wyczerpujących wyjaśnień Dyrektora MOPS wynika, iż po pierwsze pracownicy socjalni przeprowadzający wywiad środowiskowy w miejscu zamieszkania Skarżącego i osoby której zgłoszenie dotyczyło w sposób precyzyjny określili cel swojego przybycia oraz poinformowali o charakterze i podstawie prawnej realizowanych czynności. Po drugie wszystkie okoliczności, oświadczenia oraz informacje faktyczne,

które Skarżący zdecydował się wówczas zakomunikować, zostały przez pracowników socjalnych rzetelnie wysłuchane i odnotowane.

Szczegółowe wyjaśnienia Dyrektora MOPS dowodzą również, że podjęte czynności charakteryzowały się wysokim profesjonalizmem, dyskrecją oraz poszanowaniem godności osobistej i prywatności osoby której zgłoszenie dotyczyło oraz samego Skarżącego. MOPS nie wykroczył poza ramy niezbędne do jednoznacznego wykluczenia zagrożenia opisanego w zgłoszeniu. Tym samym działania Dyrektora MOPS oraz podległych mu pracowników stanowiły prawidłową i prawnie wymaganą reakcję na sygnał społeczny.

Nadto Dyrektor MOPS w złożonych wyjaśnieniach jednoznacznie zapewniła, że pomimo sprzeciwu i negatywnej postawy Skarżącego, ośrodek nie zaprzestanie działań opiekuńczych wobec osoby, której pierwotne zgłoszenie dotyczyło. Mając na uwadze wciąż utrzymujące się, uzasadnione podejrzenie, że wymieniona w zgłoszeniu osoba może pozostawać w stanie zaniedbania lub bezradności życiowej, MOPS będzie podejmował dalsze czynności o charakterze monitorującym i kontrolnym. Działania te będą realizowane z zachowaniem najwyższej staranności wyłącznie w celu zabezpieczenia dobra i interesu życiowego osoby zagrożonej zaniedbaniem, co stanowi fundamentalny obowiązek i misję pomocy społecznej.

Mając na uwadze powyższe, w świetle wyczerpujących, drobiazgowych i logicznych wyjaśnień Dyrektora MOPS, które pozostają w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa, zarzuty Skarżącego uznać należy za chybione, a skargę za bezzasadną.

Mając na uwadze powyższe Rada Miasta Ustrón przyjmuje uzasadnienie Komisji jako własne i postanawia uznać skargę za bezzasadną.